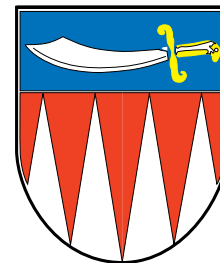

Pod hanáckým žudrem

www.prikazy.cz

Ročník XVI.

Občasník pro Příkazy a Hynkov

číslo 5.

Září - říjen 2015

Vážení spoluobčané,

způsob tohoto léta byl poněkud teplejší, řekl by klasik. Někdo si stěžoval a někomu to náramně vyhovovalo. Ať už patříte do kteréhokoliv tábora, tak v zimě si ještě rádi vzpomeneme a budeme se těšit na letní měsíce dalšího roku.

Teplo bylo nejen obecním zaměstnancům, ale i těm, kteří v naší obci pracovali na obecních zakázkách. Společnost Brodacký s.r.o. se na přelomu června a července pustila do výkopových prací, které je nutno vykonat před stavbou samotných chodníků mezi vlakovým nádražím a vjezdem do obce u bývalé cukrovarnické váhy. Asi po 14 dnech tyto práce přerušila kvůli opravám krajské komunikace a také proto, že mezitím dokončovala jinou zakázku. Krajskou cestu se nakonec podařilo opravit a uvést do provozu s týdenním předstihem oproti harmonogramu. Možná jste si kladli otázku: „Proč to nebylo ještě dříve a proč musela být uzavřená i po dobu, kdy se na její opravě nepracovalo?“ Odpověď není jednoduchá a hlavně není v kompetenci naší obce. Důležité je, že v tuto chvíli je cesta opravená a bude se nám po ní dobře jezdit.

Na Záložně bylo započato s opravou dalších oken v průčelí této budovy. Renovaci starých oken provádí stejně jako v letech minulých pan Zbyněk Musil. Od Ministerstva kultury jsme na tyto opravy obdrželi dotaci ve výši 80.000 Kč. Finanční injekce na opravu oken byla poskytnuta naší obci již počtvrté za sebou. Po dokončení zmiňovaných prací budou asi 2/3 všech oken na Záložně opraveny.

Krajský úřad naší obci poskytl 120.000 Kč na zakoupení nového hasičského auta. Pro zásahovou jednotku Příkazských hasičů bylo zakoupeno devítimístné, 6 let staré auto VW Transporter, za cenu 334.000 Kč. Samotní hasiči věnovali obci na jeho zakoupení 100.000 Kč. Zbytek doplatila obec ze svého rozpočtu. Přejeme hasičům, ať jim tento automobil dobře a co nejlépe slouží a rovněž samé kilometry bez nehod. V souvislosti s nákupem nového auta byla opravena i druhá vrata na hasičské zbrojnici v Příkazích. Přesněji řešeno, byl opraven otevírací mechanismus na shrnování vlnitého plechu, ze kterých jsou vrata zhotovena.

Závěrem bych chtěl apelovat na ty, kteří si pletou místa pro sběr separovaného odpadu s místem na odhazování odpadu komunálního. **Prosím Vás, na tato místa noste jen sklo, papír, plasty, tetrapaky a kovy. Nic jiného tam nepatří!** Přiděláváte tak práci obecním zaměstnancům,

kteří zde musí opakovaně uklízet. VŠECHNO ostatní patří do odpadu komunálního, tedy do popelnice a nebo do odpadu nebezpečného. Dne 19.09. se uskuteční poslední sběr nebezpečného a velkoobjemového odpadu, jak jej znáte z let minulých. Po tomto datu můžete odpad nebezpečný a jiný vozit na nově zbudovaný SBĚROVÝ dvůr do Nákla, vedle čistírny odpadních vod. Na tento sběrový dvůr mohou vyvážet věci i občané z Příkaz a Stfeneš, neboť obě obce jsou partnery tohoto projektu. Informace o otevírací době sběrového dvora Vám sdělíme v příštím vydání našeho občasníku. Krom toho budou umístěny na webu zmiňovaných obcí.

J. Sívek

Zprávy z Rady

Vážení čtenáři, ve sloupku VÍTE ŽE, Vás chceme informovat o zajímavých věcech projednávaných Radou obce, která se pravidelně schází každých čtrnáct dní. Vybrali jsme pro Vás ty nejzajímavější:

Rada obce schválila:

- přesazení 1 švestky, která byla vysazena v rámci „Revitalizace zeleně v obci Příkazy“ ve vzdálenosti menší než 3 m od vlastnické hranice pozemku p.č. 40, k.ú. Příkazy na základě žádosti vlastníka Ing. Olgy Žákové, Příkazy č. 66
- žádost Mgr. Evy Jansové z Olomouce o výstavu obrazů v Záloženském domě Příkazy
- příkazní smlouvu pro zajištění výkonu autorského dozoru v průběhu realizace stavby „Příkazy–chodník podél silnice II/635“ mezi obcí Příkazy a projektantem akce Ing. Petrem Doleželem z Olomouce
- nákup 60 ks židlí za cenu 1.550 Kč bez DPH/ 1 židle od Vsetínské Nábytkářské spol. s r.o. ze Vsetína na vybavení klubovny Záloženského domu v Příkazích
- prodloužení nájemní smlouvy v obecním bytě p. Leoně Smékalové, Hynkov č. 59 do 31.12.2015
- žádost Charity Šternberk, středisko Litovel o poskytnutí dotace na rok 2015 ve výši 5 000 Kč
- žádost p. Karla Turka - Nákelačka o finanční dar na setkání dechovky v areálu farské zahrady v Nákle dne 15.8.2015 ve výši 3.000 Kč

- Pokračování na str. 2 -

- Pokračování ze str. 1 -

- předběžnou dohodu s Magistrátem města Olomouce ve věci přenesené působnosti na úseku přestupků a stanovení příspěvku obce ve výši 8% každoročního příspěvku obce na výkon přenesené působnosti v základním rozsahu
- nabídku IKKO z Hradec Králové, s.r.o., na zpracování projektové dokumentace na novou jednotnou kanalizaci a biologických rybníků na Hynkově za cenu celkem 482.790 Kč včetně DPH a nabídku na zpracování žádosti o změnu PRVKOK pro místní část Hynkov za cenu 8.470 Kč včetně DPH
- podání žádosti o dotaci na Výsadbu dvouřadé lipové aleje na pozemku obce p.č. 402/34 k.ú. Příkazy (podél přístupové cesty k biocentru za dálnicí). Zpracování projektu a podání žádosti zajistil Ing. Libor Tandler, Příkazy č. 66.

Příkazsky hodě 2015

Žiju v Příkazích už 50 let, ale teprve nyní jsem si ujasnil, že hody v Příkazích jsou na svátek Cyrila a Metoděje. Neviděl jsem je ale nikdy slavit. Pamatuji si jen na několik sjezdů rodáků. To v mém rodišti se hody slavily s velkou pompou. Napeklo se cukroví jako na Vánoce, náves byla plná kolotočů, houpaček a krámků, sjela se celá rodina a obědvalo se při pěkném počasí na dvoře pod ořechem. Hody u nás připadaly na Boží tělo a začaly slavnostní mší v místním kostele a průvodem k pěti oltáříčkům v obci. Odpoledne byla taneční zábava na parketu v místním lesíku a večer karneval až do půlnoci. Bylo to náročné zvládnout. Starat se o hosty, absolvovat s nimi všechny atrakce a mezitím poklidit dobytek ve chlévech. Když jsem se usídlil v Příkazích, ptali se mne moji příbuzní, kdy jsou u nás hody a já vždy odpověděl, že nevím. Mysleli si, že je na ně nechci pozvat, a také mne přestali zvát.

Až letos jsem zaregistroval, že v naší kapli bude hodová mše s vystoupením našeho smíšeného pěveckého sboru, a pak odpoledne bude na Hynkově velká akce označená jako Den Příkaz a Hynkova nebo jakési obec sobě.

Zpívaná mše, kterou v naší kapli sloužil krásně zpívající mohelnický farář, byla jistě pro každého velkým zážitkem,

a když zaznělo z kůru slavnostní „aleluja“ v podání našeho smíšeného sboru, připadal jsem si jako v nějaké katedrále a naplnilo mne pocitem jakési pýchy, že i já jsem občanem naší krásné obce, která pěstuje kulturu a dbá i na tradice. Už dlouho jsem neslyšel tak moudré a zajímavé kázání, jaké měl mohelnický farář. Zamyšlení nad obsahem tohoto kázání jsem popsal v dopise svým známým. Zde je nemohu uvádět, abych neurazil naše pravověrné ateisty. I když v kázání nebyla zmínka o islámu, já se však nebezpečím militantního islamismu ve svém zamyšlení zabývám. Ještě, aby mne udali za šíření islamofobie. Ale kdo bude chtít, rád mu toto zamyšlení pošlu na jeho internetovou adresu. Mše se zúčastnil i ing. Tichý, autor dvou skleněných plastik v naší kapli, o jejich motivech byla zmínka v posledním čísle našich novin. Veřejně mu za tyto plastiky, které ing. Tichý daroval naší obci, poděkoval starosta ing. Sívek.

Do Hynkova na slavnosti jsem kvůli návštěvě přijel pozdě. Už odcvičily naše „květinčky“, právě končil koncert dechovky Nákelanky a připravovalo se fotbalové utkání mezi starými pány Příkaz a Hynkova. Zapomněli však objednat sudího. Viděl jsem, jak chudák starosta prosil zkušené příkazské fotbalové internacionály „Šafáře“ a „Šakina“, aby se řízení zápasu ujali, oba však odmítli. Škoda, že tam nebyl „Čibr“, ten by určitě neodmítl a za jeho soudcování nemohli příkazští prohrát 3:1. Nakonec musel starosta pískat sám. Ne, že by nepískal objektivně, ale nedokázal krotit někdy až agresivní hru hynkovských. Ti měli výhodu i v statném brankáři, který svým objemem vyplňoval celou branku. To v příkazské brance byl střízlík jako já a navíc nebyl z Příkaz, údajně prý z Nákla. Jestli ho ti hynkovští nepodplatili. Pustil totiž dvě branky, které by zkušený brankář jako Mírek Večeřa a možná i já, nepustili. Staří příkazští internacionálové průběh zápasu hlasitě kritizovali, ale že by sami nastoupili, k tomu se neměli. Chtěl jsem příkazským pomoci sám, ale moje rodina mne nepustila. Také nevím, jestli by na tak malém hřišti vynikly mé běžecké kvality. A nakonec, když jsem viděl, jak jednoho z příkazských hráčů odvádějí s utrženou Achilovou šlachou, ocenil jsem zákaz mé rodiny jako docela moudrý. O pohoštění na této oslavě se postarali hynkovští Sokoli a jejich pečené makrely pod dozorem

- Pokračování ze str. 2 -

zkušeného Milana Hrabala byly nepřekonatelné. Také hudební vystoupení místního hudebníka Pavla Konopky bylo profesionální. A hrálo se údajně až do půlnoci.

Když jsem se vracel z Hynkova kolem deváté večer, viděl jsem, že i na Rybníčku se chystá nějaká akce. Měli tam hrát Dragouni. Řekl jsem si, sem nikdo nepřijde, všichni jsou na Hynkově. Ale mylil jsem se. Přišlo tam 150 platících a hrálo se až do dvou do rána.

A tož takovy běle letošní příkazsky hodě.

Váš Standa Kovář

Den obce

Prázdninové měsíce bývají většinou tzv. okurkovou sezónou, během níž se toho až tak moc neděje. Pro obyvatele Hynkova se však začátek července nesl ve znamení příprav na akci „Den obce Příkazy - Hynkov sobě“. Po dvou letech jsme od Příkaz opět převzali organizátorskou štafetu a dne 4.7.2015 ve 14:00 hodin jsme na místním hřišti na Hynkově mohli slavnostně zahájit společenské setkání obyvatel nejen naší obce. Počasí se vydařilo, sluníčko svítilo až moc, takže se návštěvníci mohli chvílemi cítit skoro stejně jako makrely a kuřata, která spolu s dalšími pochutinami připravovali členové místních spolků Sokola a SDH Hynkov. Naštěstí byl na místě dostatek sudů s dobře vychlazeným řízným pivem i nealko nápoje, takže žízni určitě nikdo netrpěl. V průběhu akce si na své zajisté přišli návštěvníci všech věkových kategorií. Pro nejmenší byla připravena trampolína, stánek se zmrzlinou, jízda na koni a zábavné koule bumperball. Starší generace si ve stínu party stanů mohla zaspívat společně s dechovou kapelou Nákelnka, kterou v podvečer vystřídal se svými klávesami Pavel Konopka. V průběhu odpoledne za své vystoupení sklidily zasloužený potlesk Sokolky. Důležitým bodem programu bylo tradiční fotbalové utkání starých pánů Hynkova a Příkaz. Ve férovém souboji zvítězili místní borci z Hynkova a zasloužili si tak odměnu pro vítěze - bečku piva, kterou věnoval obecní úřad. Starosta obce Jarek Sívek také samotné utkání jako rozhodčí řídil. Když už šlo i sluníčko na kutě a nad hřištěm se setmělo, ujala se vlády nad další zábavou hudební skupina Alien. Ta svým výkonem rozproudila krev v žilách všech, kteří na akci zůstali až do časných ranních hodin.

Za sebe můžu říct, že se mi akce líbila a velký dík za to patří nejen členům již zmiňovaných spolků Sokol Hynkov a SDH Hynkov, ale i všem ostatním spoluobčanům, kteří pro ni ochotně věnovali svůj volný čas. Velký dík patří i vedení obce, bez jehož přispění by byla realizace takové akce o hodně těžší.

-Aleš Pytlíček-

Léto TJ Sokola Příkazy

V době letní přestávky se na hřišti TJ pořádaly dva fotbalové turnaje. První, ten se konal na konci června, 27.6.2015, a byl to tradiční Memoriál Mojmíra Kučerky, letos již 17. ročník. Celodenního turnaje s zúčastnilo 10 družstev. Na 1. místě se umístil tým EXIMPO Náklo, který ve finále porazil tým FC ALEGRIA. Souboj o 3. místo potom sehrál tým TJ Sokol Příkazy tvořený současnými a bývalými hráči příkazského fotbalu s tradičním účastníkem turnaje týmem LAPIN KULTA. O výsledku rozhodly penalty, po kterých vzešel jako vítěz tým TJ Sokol Příkazy.

Další turnaj se konal o měsíc později, v sobotu 1.8.2015, a byl to 11. ročník Turnaje starých pánů „Olstroj cup“. Účastnila se 4 družstva, domácí TJ Sokol Příkazy, TJ Sokol Náklo, Skrbeň a Horka nad Moravou. O první místo svedly souboj týmy Nákla a Skrbeně, o třetí potom domácí TJ s Horkou. Vítězem Olstroj cupu se stal tým TJ Sokol Náklo, na druhé místě Skrbeň, na třetím Horka nad Moravou a čtvrté místo patřilo domácímu týmu Příkaz.

Kromě dvou turnajů také začala v červenci příprava našim mužům, „A“ mužstvo sehrálo dva přípravné zápasy před začátkem sezóny na domácím hřišti. Kádr týmu se po minulé sezóně nezměnil a trenérem pro tento ročník zůstává i nadále Petr Uvížl. „B“ mužstvo povede Petr Bednář. O víkendu 8. a 9.8. začala podzimní část sezóny 2015/2016. Naše „A“ mužstvo začalo domácím zápasem a výhrou ve vyšší třídě 3:1 nad týmem FK Autodemont Horka nad Moravou. Nově také naše „B“ mužstvo, které bude až na výjimky hrát svá domácí utkání na hřišti Nákla, sehrálo svůj zápas s týmem Slatinice „B“ a ve své premiéře ve IV. třídě podlehl tomuto týmu těsně 1:2.

Kromě sportovních akcí proběhla také 7.8.2015 Videorockotéka, tentokrát místo letního karnevalu. A v měsíci září nás čeká také tradiční Vinobraní (19.9.2015), na které jste srdečně zváni.

Pozvánky na sportovní akce, brigády, kulturní akce, případné aktuální změny nebo také odkazy na fotky z těchto akcí naleznete na www.prikazy.cz/sokolprikazy

-Kateřina Hrubá-

Obdiv s trochou nostalgie

Každý rok o žních projíždím na kole katastr našeho družstva od Křelova po Rozvadovice a sleduji průběh žňových prací. Rozčiluji se, když vidím, že někde naši družstevníci zaostávají, nebo když si myslím, že něco mohli udělat lépe. Letos jsem jim však nemohl vytknout téměř nic, jen jsem v duchu obdivoval jejich manažerské schopnosti, když v průběhu žní stačili i vyvést hnůj z vystájené výkrmny prasat na Hynkově a ještě zesenážovat vojtěšku. Ta se jim však nevydařila a při jejím otevření zasmradili celou vesnici. Jinak by můj obdiv mohl být větší. Ale i tak smekám klobouk před jejich prací, když vidím

- Pokračování na str. 4 -

- Pokračování ze str. 3 -

uklizená a spodmítaná pole a téměř uklizené balíky slámy. Kvůli suchu budou možná o něco nižší hektarové výnosy, ale když jsem náhodou u oběda vyslechl, že jeden hon jarního ječmene dal 87 q z hektaru, nevěřil jsem vlastním uším. A právě tato zmínka mne přiměla, abych napsal něco o žních v mém dětství.

V období 1945 - 1955 bývala vedra jako letos. A přitom se muselo pracovat na polích a u mlátiček. Jako malá děcka jsme běhávali bosky po polní cestě a závodili, kdo z prachu na cestě plného koňských a kravských výkalů udělá větší mračno. A nevzpomínám si, že by někdo z mých kamarádů trpěl nějakou alergií, jako většina dnes skoro sterilně odchovaných dětí. Později nám děckám přibýly i pracovní povinnosti. Třeba prostírání povřísel na poli po sečeném obilí. To se za mého dětství seklo „lopaťákem“ taženým trojkou koní. Obilí zůstalo na poli v posádech, ty se musely svázat právě zmíněnými povříslky, (provázek, na jednom konci opatřeným barevným dřívkem obdélníkovitého tvaru) a takto vzniklé snopy se pak ukládaly po patnácti do mandelů. Ale před posečením lopaťákem, nebo později samovazem se muselo pole obséct. Otec s kosou s tzv. luňákem obsíkal a já jsem srpem posečené skládal do posádů. Později se už obilí seklo samovazem, za kterým padaly už svázané snopy. Vzpomínám, jak mi jednou otec nařídil, abych celodopoledne čekal na traktoristu ze strojní a traktorové stanice, abych mu ukázal naše pole připravené k sečení. Práce byla řádně na traktorové stanici objednána, otec ještě večer traktoristu v hospodě finančně zainteresoval, (uplácelo se tedy už i tehdy). Já seděl v příkopu u silnice k Tovačovu se svačinou a pivem. Teprve k večeru se přihnul na malém Zetoru 25 traktorista Klučka. Kousl do svačiny, na ex vypil pivo a pustil se do sečení, ale ono to nevážalo. Utíkal jsem za ním a na závalu upozornil. Byl vztekem celý bez sebe, ale poruchu sám odstranil. Zato, když dosékal, nechal uprostřed neposečený pruh, nevím, jestli ze vzteku.

Na moje žňové dětství mám ještě jednu vzpomínku. Rodiče šli po obědě vázat obilí do snopů. Já jsem měl nachystat na topení v kuchyni, v komoře pod kotlem na brambory pro prasata, vyházet hnoje a pak přijít na pole prostírat. Přišli za mnou ale kamarádi, ať se s nimi zajdu vykoupat. Jejich rodiče neměli pole, otec pracoval u Batí ve Zlíně a tak bývali u vody denně. Podlehl jsem jejich svodům a na říčce Valová, kde měl bedihoštský cukrovar stavidlo, se málem utopil, když jsem skočil já, tehdy neplavec, za kamarádem, šlapajícím vodu. Vytáhl mne nějaký pan Konopka, údajně mne čtvrt hodiny křísili. Věděl jsem, co mne doma potká a proto jsem preventivně schoval důtky (v obchodě legálně prodávaný prostředek na trestání dětí), ale nebylo mi to nic platné, protože rodiče nejenže neprojevovali radost, že se jejich jediný syn neutopil, ale otec, když nenašel na svém místě důtky, vzal to šňůrou od vaříče a to bolelo daleko víc.

Když v tom letošním parném létě vidím, jak všichni naříkají, že se to nedá vydržet, musím se zpětně obdivovat tomu, jak my jsme to tehdy na polích a u mlátiček

museli zvládnout. A přitom se u mlácení silně prášilo, protože obilí bylo plné ostí, (tehdy nebyly proti němu postřiky). Ze žňových prací jsem měl nejraději rovnání snopů na žebřířácích na poli co do nejvyšších fůr a jejich opatrné odvážení koňským potahem k mlátičce. A právě zde se asi ve mně zrodila láska ke koním, která mne později přivedla ke studiu zvěrolékařství. Když už jsem byl starší, musel jsem občas zaskočit i u mlátičky, třeba u pytlů. Nejhorší pro mne bylo skládání balíků slámy pod rozžhavenou střechou. Ale udělat se to muselo. Nikdo jiný by to za nás neudělal.

O to víc obdivuji práci našich zemědělců. Když srovnám tehdejší výnosy u ječmene cca 20–25 q po hektaru s dnešními 87q, nebo skoro 100q výnosy u pšenice s tehdejšími cca 25-30q, nezbyvá mi, než mít radost z toho, co věda v zemědělství dokázala, o pokroku v mechanizaci a automatizaci prací nemluvě. Naši předci by tomu nevěřili. Když někdy začátkem padesátých let otec někde sehnal novou odrůdu pšenice německou Heineho dvojku a my jsme dosáhli výnosu 8q po měřici, t.j 40q po hektaru, nechtěl to otci v dědině nikdo věřit. Ale s tímto výsledkem by dnes nebyl spokojen ani nejhorší hospodář. A stejně je to i s výsledky ve stájích. Když nám jalovice po otelení nadojila 8 litrů mléka, řekla maminka ... “to bude dobrá dujka”. Dnes, když nenadojí 35 litrů, tak ji vyřadí.

A proto – važme si práce našich zemědělců, je to práce pro nás všechny prospěšná. Vždyť zajišťují výživu národa. A odpusťme jim proto i to, že nám občas na dědině zasmradí.

-SK-

Žňové okénko příkazského střediska zemědělského družstva

Stejně jako v loňském roce počasí ozimům od zasetí přálo. Opět celou zimu bylo podobné podzimnímu - téměř bez sněhu a mrazů. Časně a suché jaro brzy dovolilo set ječmen, hrášek i cukrovku s kukuřicí. Přesto dešťové srážky, kterých nebylo mnoho, přicházely včas. Pro zajímavost od ledna do žní spadlo jen 236 mm na metr čtverečný. I tak byly porosty husté a vyrovnané, až na ječmen a cukrovku, které špatně vzcházely vlivem kolísání teploty. Ani letos nás neminula tropická vedra a poznamenala podeschnutí zrna.

Do žní se u nás vyjíždělo 18. července a začínalo se řepkou na výměře 187 ha s výnosem 4t/ha. Následovala pšenice a mezi tím i ječmen. Pšenice na 505 ha dala 7,75 t/ha, ječmen s výměrou 275 ha dal 7,4 t/ha. Hrášek se tento rok sklízela na jiných střediscích na 184 ha s výnosem kolem 6,5 t/ha. Během sklizně pozlobilo přeháňkové počasí a bylo nutné dosušování 20% z celkové sklizně. Rekordních výnosů vlivem sucha a vedra letos nebylo. Úklid slámy navazoval hned na výmlat za kombajny. Lisovalo se pro živočišnou výrobu střediska v Příkazích – 2900 velkých balíků hranatých a 400 kulatých. Přes tropická vedra se to obešlo bez požárů a větších úrazů. Žně u nás letos skončily 5. srpna.

V posledních letech žně u nás probíhají v tichosti a bez většího zájmu veřejnosti. Na závěr je třeba poděkovat všem, kteří se na žních podíleli a popřát bezproblémovou podzimní sklizeň kukuřice a cukrovky.

(Za poskytnuté informace vděčím agronomovi střediska Markovi Pytlíčkoví).

-Boleslav Vaca-

Lêzačka

Za našech mladých let, ale ê eště spiš, bévalo v sadě skoro každé rok kadlátek pozehnaně. Tem néraněším se říkalo Aničkê. O nejaké „šarce“ nebêla žádná řeč, ani o pálení šlihovice se tenkrát moc nemlôvilo. Zato skoro každé mival v kôtě kulně postavenó pec na vaření švestek. V září, děž dozrávalê a začalê padat tê ostatní, vsadil se do ni mēděné kotel a do něho se napasoval lônák – dřevěné mišák. Béval ôchêcené s čepem na trámě nad kotlem v ložiskô. Pak ôž se do něho nasépale kadlátkê a zatopilo a začenalô se s mícháním, abe se to nepřepalovalo. Po rozvaření se pasirovalê v tročkách na spodkô s dirkama, abê se oddělêla lêzačka od kostek. Lêzačka – teda ta sladká štáva – se potom dál svařovala až pořádně zhóstla. Přê tem se môselo bezpřestání topit a michat, třeba celó noc a deň. Lêzačka bévala pochótka s mēkém chlebem nebo se zemskéma jabkama, ôpečenéma v šópce v trôbê. Až to bêlo svařeny, švestkê se vêbiralê a dávalê do kamených hrncu. Tam vêdrželê tóhy a dobry hodně dlóho.

Přê vaření přêcházivalê k večerô chlapani na lêzačkô a pomáhalê děvčatum s mícháním. Kronikář Jan Fišer v Pamětni knize obce Příkaz zaznamenal, že mnohá hospoděň, kerá to vaření měla na starostí, si povzdechla a říkala: „Dêbê jož rač tahlê“, ale potichô bêla ráda, že na lêzačkô přêšlê, aspoň bêlo hned veselêš a dřimota se ê zahrnala. Pan ôčêtel Józef Vaca z Náměštê na Hané napsal básničkô, co nadepsal Lêzačka:

Slatkó máte lêzačkô,
dê mnê eště jednó,
než přêndó ti ostatní,
a s nama si sednó.

Přêšlê drôzi. „Františkô,
pudem na kadlátkê,
mêšiček se ôsmívá,
bôdeme hned zpátkê!“

Za chvilkô se vrátilê,
Františka má fósê
od lêzačkê na hóbê.
To tam bêlo cosê!

ŠTĚSTÍ

Marcela Prázdna

Někdy Ti štěstí zádá ukáže
hodně podlomit nohy to dokáže
když se od tebe odvrátí, přestane se hýbat
nesmíš se začít bát a jen si slzy utírat
musíš zatknout zuby a své snahy rozohnit
pak může štěstí svůj vztah k tobě změnit
když se probudí a dá se do pohybu
uvidíš, že tvé snahy nemají chybu
začne se rozhlížet po výsledcích tvé práce
jestli se mu zalíbí, zahřejí ho u srdce,
když se ti pak štěstí podívá zpřímá do očí
už víš, že snaha je nutná a chybami se člověk jen učí.

Ze sbírky: VERŠE jako kostky cukru do kávy

**Společnost EKO – UNIMED Medlov ve
spolupráci s obcí Příkazy pro Vás připravila**

Sběr nebezpečného a velkoobjemového odpadu,

který se uskuteční v **sobotu 19.9.2015** a bude proveden zastávkovým způsobem, při kterém sběrná vozidla zastaví v určený čas na několika stanovištích, kde budete moci předat odpady obsluham vozidel. Odpady odložené na stanovištích před příjezdem sběrných vozidel nebudou odvezeny.

Přehled stanovišť:

Hotel Záložna 8:00 – 9:00 hod.

Hasičská zbrojnice 9:15 – 10:15 hod.

Hynkov 10:30 – 11:30 hod.

Druhy přebíraných odpadů:

Bateriové monočlánky, automobilové akumulátory, oleje, barvy, ředidla, kyseliny, pesticidy, léky, rtuťové zářivky a výbojky, nádoby se zbytky chemikálií, televizory, lednice a mrazáky.

Ostatní objemný odpad (pneumatiky, textil, nábytek, koberce, peřiny, matrace, vyřazené elektrospotřebiče, pračky apod).

Způsob přebírání odpadu:

Všechny odpady lze odevzdat bezplatně, akci hradí obec Příkazy.

- Dokončení z minulého čísla „Smírcí kříž v Příkazích“-

I Halama mžoural proti světlu jedné z petrolejek. Byl ze všech přítomných nejsilnější, nejoblíbenější a duši podniku. Zakladatel. Byl to jeho nápad nalézt šikovný zapadák a v tom zapeklitém světě vojenských tahanic a nejistot si sem tam vyhodit z kopýtka, setkat se s lidmi z branže a něco společně vypít. No a aby řeč nestála hodit si karty. Peníze budou, ale my nebudem. Halama jediný měl právo schvalovat další uchazeče hráčského spolku, anebo aspoň pozvat dobrého známého. Byl podsaditý a prsteny mu na ruku hnedle překázely. Když uhodil kartou o desku stolu, aby dotvrdil trumf, velký kámen zlaté obroučky vyhloubil do desky jamku.

Poslednímu hráči říkali Spáč. Zdálo se, že hru vůbec nesleduje, že je mu přítěží. „Dejte mi pokoj, chce se mi spát.“ Museli mu připomínat, že je na tahu. Pak rychle procitl a ledabyle vynesl eso. Všichni se smáli, ale Spáč shraboval jako proti své vůli největší hromádky peněz. Přáli mu to, protože jeho hráčské štěstí považovali za čirou náhodu. Vždyť nejhlupejší sedlák ze vsi mívával největší úrodu...

Vašák, Halama, Kasper, Spáč a ten ostravský nováček bušili do stolu a zapomínali na čas, na lidi v ratejně, jenom nezapomínali na pití, karty a své váčky. Peníze se přelévaly z jednoho koženého váčku do druhého. Jen Spáčovi bylo zapotřebí váček dvou. Nic nového, takhle je to pokaždé, smáli se. Ospalec byl něco jako jejich maskot, ten snad ani sám neví, kolik dnes vyhrál...

Halama se při jedné z přestávek na židli protáhl a hlasitě zív. To bylo pro ostatní upozornění, že se bude hrát poslední partie. Probudili Spáče. Vynášíš!

Dobře, dobře, však já nespím, já si jen šetřím oči a vy pořád na mě... Hbitě potom spíš rozhodil než rozdal karty, když dal předtím sejmout Halamovi. Stůl duněl pod ranami vášnivě hry handlířů, kteří jako by chtěli do poslední hry dát všech um a naděje. Nejhuře dopadl nováček, obrali ho dokonale. Byl ještě zsinalejší, než přišel, a ohryzek mu poskakoval v září petrolejek jako zoufalec snažící se vzbudit ohledy. Kde s však schovává soucit, když do stolu tlukou pěsti karbaníků?

Bylo spíš k ránu než k půlnoci, když se Halama se všemi srdečně loučil a zval je na příští obchodní jednání. Lidem z ratejny dal minci a ode dveří jim ještě zamával. Hráči se vytráceli po jednom. Jejich povozy byly poschovávány v kůlnách a pod žudry stavení, ve stodolách a za humny. Předem dohodnutá opatrnost.

Vyšel i Spáč. Jako poslední. Konečně se mohl opravdu probudit. Byl nadmíru spokojen. Hra byla úspěšnější než jindy. Snad si ti chlapi ani neuvědomili, o kolik je dnes zase obehral. Vytáhl pravačku z kapsy a sáhl do levého rukávu pro zbylou kartu. Kartu červeného krále. Už na ni nedošlo. Míjel poslední stodolu v Příkazích směrem k silnici na

Olomouc. Podnes na tom místě stojí kaplička. Pod ní nechal stát svou bryčku. Byla víc než nenápadná, skoro jako zapomenutý vrak, koně měl v otevřené maštale vedle.

Sedl si na zem, opřel se o zeď kapličky a rozchechtal se na celé kolo: „Vidíš červený králi, tak se musí hrát.“ Falešný hráč si dlouho prohlížel kartu, obraceje ji proti pomalu vycházejícímu slunci. Sáhla na něj smrt, lekl se a úsměv mu na rtech zamrzl. Někdo mu někdo pevně uchoopil ruku a bolestivě kroutil. Před ním stál mohutný člověk, jako by vystoupil z karty a držel ho jako kleštěmi. Červený král. Vyskočil a snažil se vyprostit. Marně.

„To byla tvá poslední falešná hra, Spáči“ slyšel dunivý hlas hranatce, který mu sahal po hrdle. Nestačil se ubránit jeho nadlidské síle. Silné ruce červeného krále ho zardousily.

Malý uzlík Spáčova těla našel po ránu ponocný, když obcházel ves. Zrovna tak malý kamenný uzlíček jsem našel i já, když jsem hledal kříž postavený na paměť někdejší události v Příkazích. Malý. Však i událost to byla nepatrná. Byl poněkud deformovaný, zurážený a potlučený. Tak jako duše falešného hráče.

Je otázkou, zda tomu tak bylo - či nebylo? Říká se však: ..., že nebylo šprochu, aby na tom nebylo pravdy trochu.

Platba místních poplatků

Připomínáme občanům, kteří ještě nemají zaplacené poplatky za odpad, stočné a psy na rok 2015, aby tak učinili nejpozději do 31.10.2015. Poplatky je možné hradit hotově na OÚ Příkazy nebo bezhotovostně. Číslo účtu 152 869 135/0300, variabilní symbol - číslo domu.

- poplatek za komunální odpad činí 400 Kč/osobu/rok a lze jej hradit jednorázově do 31.3. nebo ve dvou stejných splátkách k 31.3. a k 31.10
- poplatek za stočné v Příkazích činí 800 Kč/osobu/rok a lze jej hradit 4x ročně. K 31.3. 200 Kč, k 30.6. 200 Kč, k 30.9. 200 Kč a k 31.10. 200 Kč
- poplatek za stočné v Hynkově činí 100 Kč/osobu/rok
- poplatek za 1 psa činí 50 Kč/rok, za druhého a každého dalšího psa téhož držitele 100 Kč/rok

Klub přátel vážné hudby

Po letech se chystáme uvádět v Příkazích koncerty Klubu přátel vážné hudby, které bývaly (a věříme že opět budou) pravidelným obohacením kulturního života u nás. Na příští rok jsme vybrali koncerty dva. Ale zájemce bychom rádi pozvali již letos do **Skrbeně**. Tam se **21. září v 19 hodin** koná koncert klavíristy Jiřího Hoška a jeho dcery violoncellistky Dominiky Weiss-Hoškové.

-MBM-

Kulturní akce

ZÁŘÍ

- 9.9.-30.9. výstava arteterapeutických děl ve skanzenu
 19.9. (so) Sokolské vinobraní
 26.9. (so) Den seniorů – 30 let Seniorlubu Příkazy
 26.9.-27.9. (so-ne) Vodácké závody na Hynkově

ŘÍJEN

- 2.10-4.10. (pá-ne) Setkání sokolníků
 10.10. (so) Turistický zájezd: do Mutěnic nebo jinam
 17.10. (so) PODZEM – aneb, co se orodilo
 24.10. (so) 12. setkání harmonikářů,
 24.10. (so) Sousedské posezení – na malém sále

Kulaté výročí Seniorklubu Příkazy

Vzpomínka zakládajícího člena Boleslava Vaci:

Na listopad 2015 připadne 30. výročí založení našeho klubu. Patříme k nejstarším v okrese a podle nás začínali s činností i v okolních obcích. Třicet let života zas není tak moc, ale v důchodovém věku přece cosi znamená.

Klubové vzpomínky se občas vrací do minulosti, jedna střídá druhou, a je opravdu na co vzpomínat. Více je těch veselejších, ale ani ty smutnější se nedají opomenout. Připomínají nám je jména těch, co už jsou na věčnosti. Bylo jich už přes 40, co uvolnili svá místa mladším a je dobře, že tím členská základna neutrpěla a zůstala v nezměněném počtu přibližně padesáti členů dodnes.

Mám-li popsát, co nás vedlo k založení klubu, pak musím vzpomenout na manžele Langovy z Příkaz, z jejichž podnětu se v roce 1973 utvořila Národopisná skupina při Spojeném vesnickém klubu Příkazy. Cílem skupiny, kde jsem byl předsedou, byla organizovaná národopisná činnost v obci.

K popularizaci národopisu nám tehdy prospěly hojně navštěvované vlastivědné besedy, které jsme pořádali v zimním období jednou za měsíc. Mimo to jsme si vzali na bedra nemalý úkol, záchranu chátrající místní kaple sv. Cyrila a Metoděje a úpravu jejího zanedbaného okolí. Tím nám přibýlo starostí a práce, takže na besedy mnoho času nezbyvalo, zvláště když pak v roce 1983 manželé Langovi náhle zemřeli. Po dohodě s přáteli, kteří v tom čase dospěli důchodového věku, jsme znova rozběhli činnost besedami s promítáním krátkých filmů členů KINEMAklubu z Litovle, natočených u nás a v okolí.

První byla 29. listopadu 1985, což je tedy datum založení našeho Seniorklubu, jehož jsem byl vedoucím, a pravidelně pokračovaly dál každý měsíc až do konce

dubna 1986, vždy vpoledvečer ve středu od listopadu do konce dubna v klubovně Záloženského domu. Tak vznikly Příkazské kulturní středky či Sousedská posezení, jak jsme tomu říkali. V posledních letech se scházíme po celý rok.

Z počátku jsme úzce spolupracovali se Sborem pro občanské záležitosti, ale to potom zaniklo. Přesto dál v dobré shodě spolupracujeme s Radou obce Příkazy, která nám vždy vycházela vstříc, jak jen mohla. Koupila nám projektor na diapozitivy, videokameru a televizor s videopřehrávačem. Členové kulturní komise při Radě OÚ nám pomáhali při větších akcích. Na oplátku se naši členové starají o udržování pořádku v naší kapliče a jejím okolí.

O besedách i jiných akcích vedeme přehled, ze kterého lze vyčíst, kdy se konaly a kdo na jaké téma u nás přednášel. Za mého vedení do roku 2005 jich bylo přes 450, při nichž přednášelo 150 lektorů.

Na pravidelných besedách se vystřídala celá řada účastníků z mnoha různých oborů. Nejžádanější byly besedy cestopisné doplněné diapozitivy nebo videi. Velký zájem byl i o besedy s umělci nebo beseda na téma naše zdraví. Nelze vyjmenovat všechny přednášející, ale uvedu alespoň několik nejznámějších. Cestovatelé z našeho okolí pan prof. Rostislav Loprais ze Šternberka, ing. Miloš Coufal z Olomouce, pan Květoslav Pytlíček ze Senice na Hané, horolezkyně doc. Dina Štěrbová z Hynkova, RNDr. Pavel Nováček z UP Olomouc, pan Miroslav Rozkošný z Kroměříže. Za umělce uvedu alespoň Františka Řeháka a Arnošta Svobodu z divadla v Olomouci, Antonii Hegerlíkovou z Vinohradského divadla v Praze a Ladislava Lakomého z Národního divadla v Brně. Na téma naše zdraví nám přednášeli doc. MUDr. Jiří Šantavý a prof. MUDr. František Gazárek z UP a FN Olomouc. Za sportovce uvedu bývalé reprezentanty v kopané Martina Kotůlka, Pavla Hapala a Radoslava Látala. Besedovat přišli i někteří občané naší obce, kteří se podívali do zajímavých nebo exotických míst jako např. Josef Protivánek, Lubomír Tesař nebo Zdeněk Sodoma. Nelze vyjmenovat všechny a tak se dalším mnoha desítkám omlouvám, ale všem musím za naše členy poděkovat.

V létě jsme jezdili na poznávací zájezdy nejen po naší vlasti. Za mne jich bylo 75, z toho 12 zahraničních (Anglie, Benelux, Itálie 3x, Francie, Německo, Rakousko 4x, Slovinsko a Švýcarsko). K mimořádným zážitkům patřily tři dvoudenní zájezdy do Prahy s průvodcem redaktorem Jaromírem Petříkem, rodákem z Litovle. K poznání nového přispěly i exkurze do průmyslových závodů - Olmy, Hanky a Mila v Olomouci, pivovaru v Litovli, naší sladovny, EFPRI a Úpravny vody v Příkazích i Studia českého rozhlasu a historické památky města Olomouce. Oblíbené byly výjezdy na kolech do okolí.

Od roku 1999 jsme jezdili 1x za měsíc do Moravského divadla v Olomouci zásluhou neúnavné členky Josefy Bednářové a 1-2x ročně do Národního divadla v Brně. Kromě toho, jsme společně chodili na vybrané filmy do místního kina Lucerna.

Od roku 1996, se u nás začalo ve Společnosti přátel vesnice a malého města s většími společnými akcemi.

První větší akcí bylo setkání seniorů v Hanáckém skanzenu v Příkazích. V následujících letech to byla především sousedská posezení s dechovkou v areálu zahrady Záloženského domu, ale především od roku 2001 pravidelné pořádání Seniorských plesů, na které zveme své přátele z ostatních klubů seniorů v okolí naší obce. Za zmínku stojí již II. Seniorský ples v roce 2002, kde byl vytvořen český rekord v počtu účastníků, kteří na jednom místě ve stejný čas mleli kávu v ručních mlýncích. Těchto účastníků s mlýnky bylo 335. Od roku 2004 jsme i spolupřadatelé pravidelného podzimního setkání harmonikářů v Příkazích. A v roce 2005 slavnostní posezení u cimbalu při příležitosti XX. výročí založení našeho klubu.

Rádi jsme se zúčastnili setkání klubů v ostatních vesnicích. Vděčíme Zemědělskému družstvu, naší obci a ostatním sponzorům za přízeň a finanční podporu. Nezapomínáme na charitativní pomoc a po vánoční sbírce posíláme kolem 5.000 Kč na konto mentálně postižených nebo slabozrakých dětí.

Po dvaceti letech jsem předal funkci vedoucího klubu Miroslavě Davidové, která úspěšně pokračuje s činností v našich šlépějích. Ještě dalších pět let jsem pomáhal s výroční zprávou klubu.

Přeji všem, aby se u nás nadále prožíval podzim života v sousedské pohodě, alespoň tak jako dosud my v Seniorklubu.

A další roky naší činnosti ze zápisů současné předsedkyně klubu Miroslavy Davidové:

Činnost našeho Seniorklubu pokračuje úspěšně i v dalších letech a plynule navázala na předchozí obětavou práci pana Boleslava Vaci, o čemž svědčí to, že v těchto dnech oslavíme již 30.výročí - podle mne úspěšné činnosti.

Stále pořádáme pravidelná středeční sousedská posezení, která jsou spojena především se zajímavými besedami. Nadále je největší zájem o besedy cestopisné, kde využíváme osvědčené přednášející z let minulých jako jsou pánové Miloš Coufal, Květoslav Pytlíček nebo manželé Souralovi. Velký ohlas měly besedy s naší spoluobčankou, MUDr. Ivanou Spurnou, o jejích exotických cestách. Vstříc nám vyšla i naše obvodní lékařka MUDr. Andrea Adamcová a její rady, jak o sebe pečovat, měly vždy úspěch. Daří se nám pozvat na naše besedy i nové lektory,

například paní Zlatu Pražanovou, která působila několik let jako zdravotní sestra v Saudské Arábii nebo pana Jiřího Peštuka, který žil a působil 25 let ve filharmonii v Norsku a mnoho dalších, kterým musím za naše členy poděkovat.

Pravidelně se účastníme i akcí, které pořádají sousední seniorkluby. Jen namátkou uvedu Květinový bál v Jívově, Josefovskou zábavu v Křelově, taneční přehlídku seniorklubů ve Velkém Týnci, seniorská pouť a mše v Dubu nad Moravou a mnoho dalších. Naše „děvčata“ se také aktivně věnují pohybu, o čemž svědčí i účast na Olympiádách seniorů ve Skrbeni, či sportovním klání v Cholině. V létě společně vyrážíme na kolech na cyklovýlety po okolí naší obce a po Litovelském Pomoraví.

S Radou obce Příkazy i nadále spolupracujeme na mnoha akcích. Z těch nejvýznamnějších jmenuji alespoň již tradiční seniorský ples nebo setkání harmonikářů. Dále mnoho akcí v Hanáckém skanzenu, které jsou věnovány svátkům velikonočním, vánočním, místním zvykům a tak podobně.

Každý rok pořádáme i autobusový zájezd do vzdálenějších míst. Prohlédli jsme si třeba Nový Jičín, Frenštát pod Radhoštěm, Zlaté Hory, Karlovu Studánku, Třebíč, Telč, Třešť.

V čase letních prázdnin se velkému zájmu těší přátelské posezení s grilováním něčeho dobrého na krásném dvoře našeho člena pana Jiřího Kašlíka.

Členská základna se samozřejmě trochu mění – hlásí se k nám i noví mladší důchodci a tak máme stále přibližně 50 členů. Úspěšně tedy navazujeme na činnost našich předchůdců, kterým za pevný základ našeho klubu upřímně děkujeme.

V měsíci září letošního roku tedy zahájíme už 31. ročník naší činnosti. A tak pro informaci uvádím, čím začneme naše pravidelné středy, na které všechny seniory srdečně zveme.

Program seniorských střed - září 2015.

- 16.9. Zahájení klubovna v 16 hod.
- 23.9. Léčivé bylinky pro podzim a zimu - ing. J. Trefný klubovna v 16 hod.
- 26.9. Den seniorů a oslava 30. výročí založení seniorklubu velký sál ve 14 hod.
- 30.9. Skleněné vitráže - ing. V. Tichý klubovna v 16 hod.

Za svoji osobu přeji všem seniorům, nejen v Příkazích, ještě hodně toho zdravíčka a elánu a spoustu příjemně prožitých chvil v seniorklubech.

Ze vzpomínek a zápisů Boleslava Vaci a Miroslavy Davidové vybral Jaromír Tomanec

TĚLOVÝCHOVNÁ JEDNOTA SOKOL PŘÍKAZY

rozpis fotbalových utkání – PODZIM 2015

www.prikazy.cz/sokolprikazy

DEN	DATUM	ČAS	MUŽI "A" - II.třída - okresní přebor OFSO	MUŽI "B" - IV. třída OFSO, sk. B (hřiště NÁKLO)
SO	8.8.	16:30	P - HORKA	
NE	9.8.	16:30		P - SLATINICE "B"
SO	15.8.	15:15	DRAHLOV - P	
SO	15.8.	14:00		ŠTERNBERK "C"-P-hřiště UT
SO	22.8.	16:30	P - VELKÝ TÝNEC	
NE	23.8.	16:30		P - MLADĚJOVICE-hřiště Příkazy
NE	30.8.	16:30	ŠUMVALD - P	
NE	30.8.	15:00		VILÉMOV - P
SO	5.9.	16:30	P - STŘELICE	10:00 turnaj mladších
NE	6.9.	16:30	10:00 turnaj starších	P - HNOJICE
SO	12.9.	16:00		LUKÁ - P
NE	13.9.	16:00	ÚJEZD U UNIČOVA - P	
SO	19.9.	16:00	P - CHOMOUTOV	
NE	20.9.	16:00		P-STŘEŇ
SO	26.9.	16:00		P - ODRLICE - hřiště Příkazy
NE	27.9.	16:00	KOŽUŠANY - P	
SO	3.10.	15:30		MOR. HUZOVÁ - P
NE	4.10.	15:30	P - DLOUHÁ LOUČKA	
SO	10.10.	15:00	ČERVENKA - P	
NE	11.10.	15:00		P - ŠTARNOV
SO	17.10.	15:00	P - ŠTERNBERK "B"	VOLNO
SO	24.10.	14:30	PŘÁSLAVICE - P	
NE	25.10.	14:30		P - PŇOVICE
SO	31.10.	14:00	P - BLATEC	OLEŠNICE - P
SO	7.11.	14:00	HORKA - P	SLATINICE "B" - P

FIRMA PETR KUBA,

Okružní 186/15, 789 85 Mohelnice, IČ: 26830329

NABÍZÍ VOLNÁ MÍSTA NA TYTO POZICE:

Dělník pro montáž, předmontáž mechanických zařízení

Pracoviště: Mohelnice

Směnnost: nepřetržitý provoz - 12 hod. směny

Prac. úvazek: HPP na dobu určitou - smlouva se prodlužuje dodatkem

Nástup ihned, doprava zajištěna

Mzdové rozpětí: od 93,20 Kč/hod. + příplatky a prémie
Požadujeme zručnost, zodpovědnost, samostatnost, flexibilita

Práce je vhodná spíše pro ženy

Poznámka: pracovní náplň - příprava a montáž světlometů

Kontakt: barbora.kotrlova@uklizime.cz
583 431 685, 739 016 444**ENERGO 2015 – výběrové šetření o energetické spotřebě v domácnostech**

Český statistický úřad organizuje v druhé polovině roku 2015 a začátkem roku 2016 v souladu se zákonem č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů, výběrové šetření o energetické spotřebě v domácnostech (ENERGO 2015).

Šetření je realizováno na základě požadavku nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 ze dne 22. října 2008 o energetické statistice v platném znění a Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti a dalších mezinárodních a národních potřeb.

Hlavním cílem šetření je získat aktuální údaje o spotřebě paliv a energií v domácnostech podle účelu použití na konkrétní činnost (na vytápění vnitřních prostor, na chlazení vnitřních prostor, na ohřev vody, vaření, osvětlení a ostatní koncové užití). Výsledky ze šetření najdou široké uplatnění, například se využijí při plánování dalšího směřování dotační politiky státu v oblasti energetických úspor či ke srovnání spotřeby energie našich domácností s ostatními členskými státy Evropské unie.

Šetření se uskuteční na území celé České republiky v přibližně 20 000 domácnostech. Deset tisíc respondentů bude dotázáno v návaznosti na Výběrové šetření pracovních sil. Dalších deset tisíc bytů bude nově vybráno zcela náhodným výběrem z Registru sčítacích obvodů a budov.

Vlastní šetření proběhne v době od 7. července 2015 do 15. ledna 2016 prostřednictvím speciálně vyškolených tazatelů. Jednotkou zjišťování je bytová domácnost, která obvykle bydlí ve vybraném bytě. Výsledky ze šetření budou k dispozici v říjnu 2016.

Pracovníci zapojení do šetření se budou prokazovat průkazem tazatele a příslušným pověřením, které je ve spojení s občanským průkazem opravňují k provedení šetření ENERGO 2015 a které jim vydá Krajská správa ČSÚ, nebo průkazem zaměstnance ČSÚ. Ve všech fázích zpracování je zaručena anonymita zjištěných údajů a získaná data jsou důsledně chráněna podle přísných požadavků zákona č. 89/1995 Sb. o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů, a podle zákona č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů. Všichni pracovníci zúčastnění na zjišťování a procesu zpracování jsou vázáni mlčenlivostí o všech šetřených skutečnostech ve smyslu §16 zmiňovaného zákona o státní statistické službě.

Prosím, abyste případné dotazy občanů oslovených našimi zaměstnanci zodpověděli ve smyslu tohoto dopisu nebo je odkázali na pracovníka Krajské správy ČSÚ pověřeného řízením šetření ENERGO 2015 **paní RNDr. Pavlu Kotasovou, tel. 585 731 505, 581 702 328.**

Další informace k šetření naleznete na: www.czso.cz/csu/czso/energo-2015